

**ADJÖ FARVÅL FÖR SISTA GÅNG
JAG AFSKED FRÅN DIG TAR**
(Sjömannens afsked)

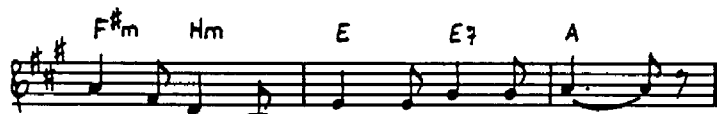
Ad-jö, farvål! För sis-to gång jag af-sked från dig

tar. Nu må jag re-sa bort från dig, och

du må stan-no qvar. Nu må jag re-sa

bort från dig, och du må stan-no qvar.

Kom och följ mig ned till strand der står min lilla båt,
sen ger jag dig min högra hand, och derpå skiljs vi åt.

Kom och följ mig ned till strand, der skall du skåda få
likkistan min, den skall du se med flagg och vimpel på.

Din kind är röd som marmors ros, din mun är socker söt,
hvar gång jag dina blå ögon ser hvar blodsdropp i mig rörs.

Ditt hjerta liknar jag vid snön som faller i April,
När den går bort så vill jag dö, jag vill ej vara till.

Nu svajar skeppet ifrån land och det i största hast
och rodret tager timmerman, adjö för sista gång.